

Sadz do przechowywania żywych węgorzy

NUMER INWENTARZA:

CMM/OR/262

TYTUŁ:

Sadz do przechowywania żywych węgorzy

AUTOR:

Kaszubi

TYP OBIEKTU:

środek transportu

RODZAJ:

technika, etnografia

WYSOKOŚĆ:

0,640 m

SZEROKOŚĆ:

1,556 m

DŁUGOŚĆ:

4,930 m

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

SŁOWA KLUCZOWE:

Kultura+

KOLEKCJA:

łódzie

MIEJSCE POWSTANIA:

Zatoka Pucka, Polska

MATERIAŁ:

drewno dębowe, metal

TECHNIKA:

szkutnictwo, kowalstwo

DZIAŁ:

Oddział Muzeum Rybołówstwa

PRAWA AUTORSKIE:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

LOKALIZACJA:

Muzeum Rybołówstwa w Helu, skansen

OPIS:

Sadz do przechowywania żywych węgorzy – wykonany z dębowych desek z nawierconymi otworami umożliwiającymi stałą wymianę

wody. Wykonany w kształcie prostokątnej skrzyni z wydłużoną na wóz łodzi częścią dziobową. Boki proste i podziurkowane. Wewnątrz podzielony poprzecznie na 2 komory. Reprezentuje sobą typ charakterystyczny dla Zatoki Puckiej. Stanowił własność maszoperii "Richartowi" z Jastarni, Jego nazwa "Berta" pochodzi od imienia żony szypra tejże maszoperii. W eksploatacji do lat 70 XX wieku.

Projekt Centrum Konserwacji Wraków Statków wraz z Magazynem Studyjnym w Tczewie – budowa infrastruktury kultury Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

WSPARCIE UDZIELONE Z FUNDUSZY NORWESKICH I FUNDUSZY EOG, POCHODZĄCYCH Z ISLANDII, LIECHTENSTEINU I NORWEGII, ORAZ ŚRODKÓW KRAJOWYCH.

[POLITYKA PRYWATNOŚCI](#)